పాపి - పతివ్రత

వసుంధర

"శకూ! నీకు నామీద ఎటువంటి అభిప్రాయముందో నిర్మొహమాటంగా చెప్పాలి" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"మీ దగ్గర నాకు మొహమాట మేమిటండీ" అని నవ్వి "నాకు మీమీద వేరే అభిప్రాయమంటూ ఏమీ లేదు. మీరూ నేనూ వేరన్న భావం నాకు లేదు. మీకు నామీద వున్న అభిప్రాయాలే నాకు మీమీద వుంటాయి" అంది శకుంతల.

"అదికాదు శకూ! నా జీవితాన్ని కలవరపరుస్తున్న సమస్య ఒకటుంది. దానికి పరిష్కారం నీవల్లనే జరగాలి. కానీ అందుకు నువ్వొప్పుకుంటావని నాకు తోచదు. అందుకే ఇంతగా అడుగుతున్నాను. నే నేపని చెప్పినా ఖచ్చితంగా అమలు జరపగలవా?" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"మీ మనసుకు నచ్చినదీ, నా చేతనైనదీ ఏమైనా చేస్తాను...."

వెంకట్రావు సాలోచనగా తల పంకించి "నా మనసుకు

నచ్చిన దానో కాదో అప్పుడే చెప్పలేను. కానీ అది నీ చేత నైనది మాత్రమేనని తప్పక చెప్పగలను" అన్నాడు.

"మీ సమస్యకు పరిష్కారమైనది మీ మనసుకు నచ్చని దెందుకవుతుంది? నేను మాత్రమే చేయగల పని ఏమిటో చెప్పండీ?" అంది శకుంతల కుతూహలంగా.

"తప్పకుండా చేస్తానని మాటిస్తే చెబుతాను" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"భార్య భర్తకు మాటివ్వడమేమిటండీ?" అంది శకుంతల నవ్వుతూ.

"అదంతే!" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"మిమ్మల్ని చూస్తే నాకు నిజంగానే నవ్వొస్తోంది. మాటివ్వడానికి మీరేమైనా పరాయివారా నాకు-నచ్చక పోతే సారీకూడా చెప్పకుండా ఇచ్చిన మాట వెనక్కు తీసేసుకుంటాను."

"నచ్చకపోతే అనక్కర్లేదు. నేను చెప్పే పని నీకు నచ్చదు. నచ్చాలనికూడా నేను అనుకోవడం లేదు. నచ్చ లేదంటేనే నేను ఎక్కువ సంతోషిస్తాను. అయినప్పటికీ నువ్వా పని చేయాలి. తప్పదు" అన్నాడు వెంకట్రావు.

శకుంతల ముఖంలో నవ్వు మాయమైంది. ఆమె ఆలోచ నలో పడింది. ఎంత ఆలోచించినా ఆమెకు భర్త ఉద్దేశ్యం అంతుపట్టలేదు - "సరే—చెప్పండి!" అంది.

"చెప్పేక నన్ను తిట్టకూడదు. అసహ్యించుకోకూడదు" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"మీరు చెప్పిన పని చేయడానికి మిమ్మల్ని అసహ్యించు కోడం మెందుకూ?"

"ఎందుకా?...." అని ఒకక్షణం తటపటాయించి—

"నేను చెప్పేపని అలాంటిది. నువ్వు ఒక్క రాత్రి మరో పురుషుడితో గడపాలి. అదే నా సమస్యను పరిష్కరిస్తుంది" అన్నాడు.

శకుంతల మ్రాన్పడిపోయింది.

2

"మీరేమంటున్నారో మీకు తెలుసా?" అనడిగింది శకుంతల.

"తెలుసు" అన్నాడు వెంకట్రావు స్పష్టంగా.

"భర్త భార్యకు చెప్పవలసిన పని కాదిది."

"అదీ తెలుసు నాకు."

"అయితే ఎందుకు చెప్పారు? నన్ను పరీక్షిస్తున్నారా?"

"భార్యను పరీక్షించే దౌర్భాగ్యం పురాణపురుషులదే కానీ నాది కాదు."

"ఇది మాత్రం పురాణపురుషుల దౌర్భాగ్యంకాదా?"

వెంకట్రావు గొంతు సవరించుకుని - "శకుంతలా! శీలం గురించిన నీ అభిప్రాయాలు నాకు తెలియవు. కానీ మరో పురుషుడితో వున్నంతమాత్రాన ఆడదాని శీలం పోతుందని అనుకోవడంలేదు నేను. ఒకే ఒక్కరాత్రి నువ్వు నేను చెప్పిన పురుషుడితో గడుపుతావు. ఆ తర్వాత మనమిద్దరమూ ఎప్పటిలాగే సంసార జీవితం గడుపుతాము. మళ్ళీ ఎప్పుడూ నిన్నటువంటి పనికి నియోగించను" అన్నాడు.

తన శరీరమంతా అసహ్యంతో కంపించుకుపోతున్న విషయం గురించి భర్త అంత తాపీగా చెప్పడం శకుంతలకు నచ్చలేదు "అసలు విషయ మేమిటో చెప్పండీ!" అంది.

"అంటే?"

"మీ సమస్య ఏమిటి? దానికి ఇటువంటి పరిష్కార

మార్గం ఎందుకు ఎన్నుకున్నారు? మనమిద్దరం కూలంకషంగా చర్చించి ఇంకో మార్గముందేమో వెతుకుదాం" అంది శకుంతల.

"లేదు శకూ! నా జీవితంలో నీకు సంబంధించని ఏకైక వ్యక్తిగత సమస్య ఇది. ఇది నీకు నేను చెప్పుకోలేను. ఈ విషయం నీతో చర్చించలేదు. నేను సామాన్యుణ్ణి. నాకు ఇంతకుమించిన పరిష్కార మార్గంలేదు. నువ్వు కాదంటే జీవితాంతం కుమిలిపోయే వ్యథ ఒక్కటే మిగుల్తుంది నాకు."

"ఎవరైనా మిమ్మల్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నారా?" అనడిగింది శకుంతల.

"లేదు."

"మీకంటే శక్తిమంతుడైన వ్యక్తి ఈ విషయమై మిమ్మల్ని ఆజ్ఞాపించాడా?"

"లేదు. నేను నియోగించే పురుషుడిదీ వూరు కాదు. ఇంతవరకూ మీరిద్దరూ ఒకరి నొకరు చూసుకుని వుండరు. ఇంకా చెప్పాలంటే అతనికి నువ్వు నా భార్యవని తెలియదు. తెలియకూడదు. అతని దగ్గరకు నీ అంతట నువ్వే వెళ్ళి ఎలాగో అలా మెప్పించి ఒప్పించి ఒకరాత్రి అతనితో గడపాలి" అన్నాడు వెంకట్రావు.

శకుంతల కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి - "నన్నొక బజారు వేశ్యగా మార్చాలనుకుంటున్నారా? మిమ్మల్ని నమ్మి మీతో గడపడానికి వచ్చిన ఇల్లాలికి మీరు చేసే మర్యాద ఇదేనా?" అంది.

"నాకు తెలుసు—నువ్విలా అనుకుంటావని. అందుకే ముందే అన్నాను. నువ్వీ పనికి అంగీకరించవని. పోనీలే—

జీవితాంతం నన్నిలాగే కుమిలిపోనీ" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"ఏ విషయమైనా ఒకడికంటే ఇద్దరు ఆలోచించడం వల్ల మెరుగైన పరిష్కారాలు తోచే అవకాశాలు పెరుగుతాయి. మీరు ఒక్కరూ ఆలోచించి ఏదో నిర్ణయానికి వచ్చారు. ఇప్పుడు మనమిద్దరమూ కలిసి ఆలోచించి ఇంకా మంచి పరిష్కారం దొరుకుతుందేమో చూద్దాం. దయచేసి అసలు విషయం నాకు చెప్పండి" అంది శకుంతల. ఆమె కంఠంలో అభ్యర్థన వుంది.

"నీ దగ్గర ఏ రహస్యమైనా దాచలేను కానీ ఇది మాత్రం చెప్పుకోలేను. చెప్పుకుని బ్రతకలేను. నేను మనస్ఫూర్తిగా నిన్ను కోరుతున్నాను. నాకు నువ్వీ సహాయం చేసిపెట్టాలి. నా జీవితాశయం నెరవేరే పద్ధతి ఇదొక్కటే. నువ్వు అంగీకరించినందుకు నేను ఏ విధంగానూ తప్పుపట్టను. నీ మనసులో పాడు ఊహలున్నాయని నేను అనుకోను. కేవలం నా కారణంగా నువ్వు ఇందుకు అంగీకరిస్తున్నావని మనస్ఫూర్తిగా విశ్వసిస్తాను...."

"మీ సంగతి బాగానే వుంది. మరి నా సంగతేమిటి? మనసా, వాచా మిమ్మల్నే ఆరాధిస్తున్న నేను మీ మాట మీద మాత్రం మరో పురుషుడికి నన్ను నేనెలా అర్పించుకోగల ననుకున్నారు? వివాహమైనప్పట్నించీ నా మనసు కూడా మరో పురుషుడిమీదకు పోలేదే—అటువంటిది నా శరీరాన్ని మలినం చేయాలనుకుంటున్నారు—అది నాకెంత అసంతృప్తిని కలిగిస్తుందో ఆలోచించగలిగేరా?"

ఈ విధంగా ఇద్దరూ చాలాసేపు చర్చించారు. అయితే వెంకట్రావు శకుంతల చెప్పిన అన్ని పాయింట్లూ అంగీకరించాడు కానీ తన కోరిక నుపసంహరించుకోలేదు. శకుం

తల ఏడ్చింది. మొత్తుకుంది. ఏనా చిట్టచివరకు శకుంతలకు భర్త కోరికను అంగీకరించక తప్పలేదు.

"మీ సంతోషంకోసం నాకు చేతకాని, నా మనసుకు ఏ మాత్రమూ నచ్చుబాటుకాని ఈ పని చేయడానికి అంగీకరిస్తున్నాను. సరే—వివరాలు చెప్పండి" అంది శకుంతల. అలా అన్నప్పుడు ఆమె కంఠస్వరం బాగా వణికింది.

"నేను చెప్పిన మనిషిని నువ్వు ఎల్లుండి రాత్రి అశోకా హోటల్లో ఆరో నంబరు గదిలో - రాత్రి తొమ్మిదిగంటల ప్రాంతాల కలుసుకోవాలి" అన్నాడు వెంకట్రావు.

తనకు వస్తున్న దుఃఖాన్ని అణిచిపెట్టుకుంటూ—"ఆ సమయానికి నేనక్కడికి వస్తానని అతనికి ముందుగానే తెలుస్తుందా?" అనడిగింది శకుంతల.

"తెలియదు—ఒక గదిలోకి వెళ్ళబోయి పొరబాటున ఆ గదిలోకి వెళ్ళినట్లు నటించాలి. అలాగని వెంటనే అక్కణ్ణించి బయటపడకూడదు. అతన్నెక్కడో చూసినట్లుందని మాటలు కలపాలి. అతనిపట్ల ఆకర్షించబడినట్లు నటించాలి. వీలైనప్పుడల్లా అతన్ని రెచ్చగొట్టాలి. ప్రయత్నిస్తే అందుతావనే అభిప్రాయం అతనికి కలిగించాలి. వీలైతే అప్పుడే అతనికి లొంగిపోవాలి—పూర్తిగా—నిస్సంకోచంగా—అతనికి లొంగిపోవాలి—" అన్నాడు వెంకట్రావు.

భర్త మాటలు ములుకుల్లా గుచ్చుకున్నాయి శకుంతలకు-"ఎంతో మంచివాడనుకున్న నా భర్త యిలాఎందుకు ప్రవర్తిస్తున్నాడు? అతను కోరిన విధంగా మసలడం నావల్ల అవుతుందా? అలా మసిలేక నా భావిజీవితం ఎలా వుంటుంది?"—

ఇలాంటి ఆలోచనలతో శకుంతల మెదడు గందర గోళంగా తయారయింది.

3

శకుంతల తనకున్న వాటిలో మంచి చీర కట్టుకుంది. మ్యాచింగ్ బ్లౌజ్ వేసుకుంది. అదే రంగు బొట్టు, గాజులు.

"అప్సరసలా వున్నావు" అని మెచ్చుకున్నాడు వెంకట్రావు.

"వెళ్ళేదికూడా అలాంటి పనేకదా" అంది శకుంతల పొడిగా.

వెంకట్రావు ఏమీ మాట్లాడలేదు. శకుంతల అతని కళ్ళలోకి చూసింది. అతని కళ్ళలో ఆత్రుత వుంది కానీ బాధ లేదు.

"వెడుతున్నాను...." అంది శకుంతల.

"అలా అనకూడదు. వెళ్ళి వస్తాననాలి. రాత్రి నీకోసం ఆత్రుతగా ఎదురు చూస్తూంటాను నువ్వు మోసుకు వచ్చే శుభవార్త కోసం—"

"శుభవార్తా అది" అని నిట్టూర్చింది శకుంతల. తరువాత ఆమె ఇల్లు కదిలింది. కొంతదూరం నడిచి రిక్షా ఒకటి బేరమాడి ఎక్కింది. అశోకా హోటల్ దగ్గర దిగింది. తిన్నగా రిసెప్షనిస్టు దగ్గరకు వెళ్ళి తను రూం నెంబర్ ఆరులోకి వెళ్ళాలనుకుంటున్నట్లు చెప్పింది.

రిసెప్షనిస్టు ఫోన్ చేసి కనుక్కొని "వెళ్ళండమ్మా— ఆయన గదిలోనే వున్నారు" అన్నాడు.

శకుంతల వళ్ళు జలదరించింది. ఇప్పుడు తను ఎవరు? సమాజంలో తనను ఏ పేరుతో పిలవాలి.

తనకు ఒక పురుషుడితో వివాహమైంది. కాబట్టి తనకి

సమాజంలో భార్య అనే గౌరవమైన పేరువుంది. కానీ తనిప్పుడు మరో పురుషుడితో గడపడానికి వెడుతోంది. అది భార్యల ధర్మంకాదు. అందువల్ల అ పేరుకు తాను తగదు. ఇప్పుడు తనకు తగ్గ పేరు వేశ్య. అయితే వేశ్య పురుషుడినుంచి డబ్బు ఆశిస్తుంది. తను డబ్బు ఆశించడంలేదు. కాబట్టి తను వేశ్యకాదు. ఇంకోలా చెప్పాలంటే తను వ్యభిచారిణి అవుతుంది. వ్యభిచారం డబ్బు కారణంగా జరగదు. మనసు చలించడంవల్ల జరుగుతుంది. కానీ తనకు మనసు చలించలేదు. తన భర్త పంపగా ఇందుకు పూనుకుంది.

తనకు నప్పే పేరేమిటో శకుంతలకు స్ఫురించింది— పతివ్రత.

తను పతివ్రత కాబట్టే భర్త చెప్పిన ఇంత అసహ్యాకరమయిన పనికికూడా పూనుకో గలిగింది.

శకుంతల నెమ్మదిగా రూం నెంబర్ ఆరు సమీపించింది. నెమ్మదిగా తలుపు తోసింది. గడియవేసి లేదు కాబోలు తలుపు తెరుచుకుంది. ఆమె లోపల అడుగు పెట్టింది.

శకుంతల వెంటనే తలెత్తి పైకి చూడలేదు. ఆమె వెనకనే తలుపు దానంతటదే మూసుకుంది.

ఇప్పుడు తనేం చేయాలి? భర్త చెప్పిన విధంగా ప్రవర్తించడం తనవల్ల అవుతుందా? సాధ్యముకాని పక్షంలో ఏం చేయాలి? మరో పురుషుడు తనను తాకడమంటేనే ఆమెకు జుగుప్సాకరంగా ఉంది. కానీ తప్పదు....

శకుంతల నెమ్మదిగా తలెత్తి చూసింది.

గదిలో కుర్చీలో కూర్చునివున్న పురుషుడి చేతిలో

పేపరువుంది. అతను ఆశ్చర్యంగా కళ్ళప్పగించి ఆమెవంకే చూస్తున్నాడు. ఆమె అందం అతనికి నోట మాటకూడా చేసినట్లుంది.

ఆమె అతన్ని సమీపించింది. అతని ముఖం ఆమెకు స్పష్టంగా కనబడుతోంది. ఆమె ఉలిక్కి పడింది. ఎవ రతను?

చాలా త్వరగా అతన్నామె గుర్తుపట్టింది. అతన్ని తను ఎలా మరచిపోగలుతుంది.

భర్తకు ఇతనెలా తెలుసు? ఏ ఉద్దేశ్యంతో అతను తన నితనివద్దకు పంపించాడు?

ఆమె మనసు ఆమెను వెక్కిరించింది. "పర పురుష స్పర్శనూహించుకుంటేనే నీ వళ్ళు జలదరించింది కదా? కానీ ఇతను నీకు పరపురుషుడేనా?

అతను తనకు పరపురుషుడు కాడు. ఈ విషయం భర్తకు తెలుసా? తెలిసే తన్నిక్కడకు పంపాడా? అలా పంపడంలో అతను సాధించ దల్చుకున్న దేమిటి? తను దాచిపెట్టిన తప్పుకు శాశ్వతమైన ఋజువు నాపా దించి తన్ను వదిలి పెట్టాలనా?"

శకుంతల మనసు పరపరవిధాల పోతూంటే గతం ఆమె కళ్ళముందు ఒక్కసారి తళుక్కుమంది.

*　　*　　*

"మీకు తెలియదా? ఈ రోజు బస్సులు తిరగవు. వాళ్ళు సమ్మె చేస్తున్నారు" అందా అమ్మాయి తను ముందడుగు వేస్తూ.

"నా ఇల్లు నడిచివెళ్ళేంత దూరంలో లేదే—వెధవది ఇక్కడ రిక్షాలుకూడా దొరకవు" అంది శకుంతల కంగా రుగా.

"ఇక్కడుంటే ఇంతే మీపని. రిక్షాలు దొరికేచోటుకయినా నడిచివెళ్ళటం మంచిదికదా" అంటూ సలహాయిచ్చిందా అమ్మాయి. శకుంతలకు గత్యంతరం తోచలేదు. ఆమెతో కలిసి తనూ అడుగులు వేసింది. ఆ సమయంలో వాళ్ళ పక్కన కారు ఒకటి ఆగింది. కారులోంచి ఓ అందమయిన యువకుడు బయటకు తొంగిచూస్తూ—"దగ్గరలో ఏదయినా పెట్రోల్ బంక్ ఉందేమో మీకు తెలుసా?" అన్నాడు.

ఇద్దరూ తల అడ్డంగా ఆడించి, "తెలియదు. బస్సులు సమ్మెకారణంగా నడుస్తున్నాం కానీ ఈ దారి మాకూ కొత్తే!" అన్నారు.

"అయితే మిమ్మల్ని నేను డ్రాప్ చేస్తాను. అడ్రెస్ చెప్పండి" అన్నాడా యువకుడు.

శకుంతల సందేహించింది కానీ ఆ అమ్మాయి చటుక్కున కారెక్కి శకుంతలనుకూడా లోపలకు లాగి ఇద్దరి అడ్రసులూ తనే చెప్పింది. తర్వాత నవ్వుతూ—"మీ కార్లో పెట్రోల్ లేనట్లుంది. మీరు మాకేం లిఫ్ట్ ఇవ్వగలరు?" అంది.

"ఏదో మీకు సహాయపడ్డం కోసం, మిమ్మల్ని పలకరించడంకోసం అడిగాను కానీ నాకు పెట్రోల్ బంక్‌తో పనిలేదు. ఉన్నా ఆ వివరాలు మిమ్మల్ని అడగాల్సిన అవసరమూ లేదు" అన్నాడతను.

"మీ సహాయ గుణానికి చాలా థాంక్స్—మీ పేరు తెల్సుకోవచ్చా?" అందా అమ్మాయి.

"బసవరాజు నా పేరు. మిత్రులంతా రాజు అని పిలుస్తారు నన్ను—" అన్నాడతను కారు స్టార్టుచేస్తూ.

"మేము మాత్రం బసవరాజుగారనే అంటాంలెండి" అందా అమ్మాయి నవ్వుతూ—అతనితో మిత్రత్వం తన కిష్టంలేదన్నట్లు సూచిస్తూ.

కారు కదిలింది. ఆ అమ్మాయి దిగవలసిన చోటు ముందొచ్చింది. ఆమె దిగుతూ—"బస్సులు లేనిలోటు తీర్చారు బసవరాజుగారూ. చాలా థాంక్స్—" అని వెళ్ళిపోయింది.

ఆ అమ్మాయి చలాకీ తనానికి శకుంతల ఆశ్చర్యపోతోంది. తనైతే మగవాళ్ళతో అలా ఉండలేదు. అలా మాట్లాడలేదు. ఇప్పుడీ కారులో వుండాలంటే ఆమెకు మొహమాటంగా వుంది—"నేను ఇక్కడే దిగిపోతాను. ఇక్కణ్ణించి ఏ రిక్షాలయినా దొరక్కపోవు లెండి" అంది.

"మీరు మధ్యలో దిగిపోతే నన్ను అవమానించినట్లు భావించుకుంటాను—" అన్నాడు బసవరాజు. అతను తన క్రాపింగు ఓసారి సవరించుకుని మళ్ళీ కారు స్టార్టు చేశాడు.

పది నిముషాల్లో కారు ఓ బంగళాముందు ఆగింది.

శకుంతల కంగారుగా బసవరాజువంక చూసింది.

"ఇది మా ఇల్లు. ఇంట్లో చిన్న కబురు చెప్పాలి. మిమ్మల్నిలా కార్లో కూర్చోబెట్టి లోపలికి వెళ్ళటం నాకు నచ్చదు. కొద్దిగా కాఫీ పుచ్చుకుందురుగాని రండి—" అన్నాడు బసవరాజు.

"నేను కాఫీ తాగను" అంది శకుంతల ముక్తసరిగా.

"పోనీ కూల్ డ్రిక్. మీరు రాక తప్పదు. ప్లీజ్!" అన్నాడతను.

సంస్కారం ఉట్టిపడేలా ఉన్న అతని మాటల్ని అను మానించలేక ఆమె అతనితోపాటు అతని బంగళాలోకీ బంగళాలోని అతని గదికీ వెళ్ళింది. ఆమె లోపలకు వచ్చేక అతను చటుక్కున గదితలుపు వేశాడు.

శకుంతల కంగారు పడింది.

"కాసేపు మనం ఈ గదిలో సరదాగా గడుపుదాం" అన్నాడు బసవరాజు.

"నేను త్వరగా ఇంటికి వెళ్ళాలి—" అంది శకుంతల కంగారుగా.

"ఈరోజు బస్సులు స్ట్రయిక్. ఎవ్వరూ నిన్ను అను మానించరు."

"నేను వెళ్ళాలి" అంది శకుంతల అసహనంగా. ఆమె తలుపువైపుకు నడిచింది. అతనామె చేయిపట్టుకుని ఆపి, "నేను వెళ్ళనివ్వను" అన్నాడు.

"నేను వెళ్ళాలి" అంది మళ్ళీ శకుంతల.

"నా అదృష్టంకొద్దీ దొరికావు నువ్వు. రోజూ అమ్మా యిల వేటలో బయల్దేరినా ఇంత అందమైన అమ్మాయి ఎప్పుడూ దొరకలేదు. సరదాగా కాసేపు ఇక్కడగడుపు దాం. బహుమతిగా నేనో వందరూపాయలు కూడా నీకు ఇచ్చుకొని జాగ్రత్తగా నీ యింటిదగ్గర దిగబెడతాను" అన్నాడు బసవరాజు. ఆమెను పట్టుకొని ఆపిన అతని చెయ్యి అతని సంకల్ప బలాన్ని తెలియచేసేదిగా వుంది.

శకుంతల యెన్ని విధాల సాధ్యపడుతుందో అన్ని విధాలా అతన్ని బ్రతిమాలింది. అసహాయతతో ఏడ్చింది. ఆఖరికి అతని బలానికి లొంగిపోయింది.

తప్పు చేయటంలో పురుషుడి నిర్భీతికి చిహ్నంగా అత

నామె చేతిలో వందరూపాయలు పెట్టి భద్రంగా ఆమెను యింటి దగ్గరలో దించాడు.

*　　*　　*

"నువ్వు బసవరాజువి కదూ?" అందామె.

అతనామె వంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ—"అవును. నేనూ నిన్ను ఎరుగుదును....అయినా ఒకసారితో మరచి పోయే అందంకాదు నీది" అన్నాడు.

శకుంతల అణువణువూ అసహ్యంతో నిండిపోయింది. ఆరోజు ఏ మాత్రమూ తన మనసు కిష్టంలేని రోజున తన దీనాలాంపాలు వినకుండా తన మనసును పట్టించుకోకుండా బలవంతంగా అనుభవించిన ఈ దుర్మార్గుడి గదిలోకి ఈ రోజున భర్త పనుపున అడుగు పెట్టింది. అదీ వాడిని రెచ్చగొట్టి వశంకావడానికి. ఏ పరిస్థితుల్లోనూ యీ పని తనవల్ల కాదు.

బసవరాజు తన భర్తకు తెలుసా? తన ఫోటోనిచూసి భర్తకు విషయాన్ని చెప్పేశాడా? అందులోని నిజా నిజాలు తెల్సుకునేందుకు భర్త తన నీ పనికి పురమాయించాడా? ఇప్పుడు భర్త తనను రహస్యంగా గమనిస్తూంటాడా?

ఇప్పుడు తనేం చేయాలి?

"తర్వాత మళ్ళీ కనిపించలేదు. ఏమయిపోయావ్? ఇన్నాళ్ళకు నా గురించి తెలిసి నన్ను మళ్ళీ కరుణించడానికి వచ్చావా? అప్పటికీ యిప్పటికీ నీ అందంలో చాల మార్పు వచ్చింది. శుక్లపక్ష చంద్రుడిలా నీ అందానికి పెరుగుదలే కానీ తరగడం లేదేమో—" అన్నాడు బసవరాజు.

శకుంతల అదోలా బసవరాజువంక చూసి "అప్పటికీ ఇప్పటికీ అందంలోనే కాదు — నాలో యింకా చాలా మార్పులు వచ్చాయి. ముఖ్యంగా నా మనస్తత్వం మారింది. పిచ్చిపిచ్చి మాటలు మాట్లాడినా—హద్దు తెలిసి ప్రవర్తించక పోయినా ఎదుటి మనిషిని చంపేయగల క్రూరత్వంకూడా ఇప్పుడు నాలో వుంది" అంది.

4

"మూడు రోజులనుంచి ఆయన పత్తాలేరు సార్. గది తలుపులు తాళంవేసి వున్నాయి. మా హోటల్ రూల్స్ ప్రకారం పోలీసుల సమక్షంలో తప్ప గదితలుపులు తెరవడానికి వీలులేదు" అన్నాడు అశోకా హోటల్ మేనేజర్.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఈశ్వర్రావు ఓ క్షణం ఆలోచించి "సరే పదండి" అన్నాడు.

గది తలుపులకు వేయబడ్డ తాళం చాలా గట్టింది. ఈశ్వర్రావు దాన్ని పరీక్షగా చూస్తూ— "ఇది మీ హోటల్‌ది లేక...." అని ఏదో అనబోగా, "అవసరమనుకుంటే కస్టమర్స్ తమ గదులకు వేరే తాళాలు వేసుకోవచ్చును. ఇందులో మాకు నష్టం—న్నప్పటికీ మా హోటల్‌కి వచ్చేది గొప్ప గొప్ప వాళ్ళే కాబట్టి—సమస్యలు తలెత్తడంలేదు. ఈ తాళం హోటల్‌ది కాదు" అన్నాడు మేనేజర్.

ఆ తాళంకప్ప మామూలు తాళాలకు లొంగలేదు. చివరకు దాన్ని బద్దలుకొట్టి గదిలో ప్రవేశించారు. ఈశ్వర్రావు ఆతృతగా గదిలో పరీక్షించి చూశాడు.

గదిలో ఒక సూట్‌కేసు వుంది. అది చూడటానికి

ఇంపోర్టెడ్ లాగుంది. బట్టల స్టాండుకు ఓ జత బట్టలు, నైట్ డ్రస్సు, టవల్ వున్నాయి. మంచంమీద చదువుతూ చదువుతూ సగం మడిచి పెట్టబడి వదిలేసిన పుస్తకము వుంది. ఈశ్వర్రావా పుస్తకాన్ని చూశాడు. అది కూడా ఇండియన్ స్టఫ్ కాదు. అట్టమీద ఎరోటికా అని వుంది. లోపల స్త్రీ పురుషుల నగ్నచిత్రాలున్నాయి.

గదంతా పరిశీలించినా ఇంకే విశేషాలూ లభించలేదు.

"బహుశా, మనం ఆ సూట్ కేసు తెరిచి చూడాలను కుంటాను" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు. మేనేజర్ సగం ఇష్టంగా, సగం అయిష్టంగా తలాడించి "మా హోటల్లో బస చేసినవారి సామానుకు భద్రత, ప్రైవసీ—రెండూ గ్యారంటీ ఇస్తాము. కానీ ఇతడు అర్ధాంతరంగా మాయ మవడంవల్ల ఇలా చేయడం తప్పనిసరి అవుతోంది—" అన్నాడు.

అదృష్టవశాత్తూ సూట్ కేసుకు తాళం వేసిలేదు. లోపల చిన్న లెదర్ కేసు వుంది. లెదర్ కేసులో అన్నీ వందరూపాయలనోట్లు — మొత్తం పన్నెండువేల ఆరు వందల రూపాయలున్నాయి. రెండుజతలు బట్టలు, నాల్గు పోర్నోగ్రఫీ పుస్తకాలూ ఉన్నాయి. ఇవికాక వొక డైరీ వుంది.

ఈశ్వర్రావు చటుక్కున ఆ డైరీతీసి యెంతవరకూ రాశాడో చూశాడు. ఆఖరి రోజున—"ఎందుకో వెంకట్రావు ఫోన్ చేశాడు. చాలాముఖ్య విశేషం అన్నాడు. నది ఒడ్డుకు రమ్మన్నాడు...." అన్న వాక్యంతో అంతమైంది. ఈశ్వర్రావు ఆ తేదీనిబట్టి—ఆ వాక్యాలురాసిన రోజునే అతను మాయమైనాడని గ్రహించాడు.

తర్వాత అక్కడి రిసెప్షనిస్టును విచారించగా రాత్రి తొమ్మిదిగంటల ప్రాంతంలో ఒక అందమైన యువతి గదిలోని వ్యక్తిని కలుసుకుందనీ, గదిలో ఆమె సుమారు ముప్పావుగంట ఉన్నదనీ, తర్వాత ఆమె వెళ్ళిపోయిందనీ, ఆ తర్వాత యింకో గంటకు వెంకట్రావు అనే అతను గదిలోని వ్యక్తి కావాలనగా తను కనెక్షనిచ్చాననీ—తర్వాత పావుగంటలో గదిలోని వ్యక్తి తలుపు తాళం వేసుకుని వెళ్ళిపోయాడనీ చెప్పాడు.

ఆ తర్వాత ఆ గదిలోకి మళ్ళీ ఎవరూ వచ్చినట్లులేదు.

"హోటల్లో రిజిస్టరయిన పేరూ, డైరీమీద రాసివున్న పేరూ ఒక్కటే. కాబట్టి ఈ హోటల్లో మకాం చేసినతని పేరు బసవరాజే అయుండాలి" అనుకున్నాడు ఈశ్వర్రావు. బసవరాజు వివరాలు తెలుసుకోనేందుకు అతని డైరీ అట్టే సహకరించలేదు. అతనే ఊరినుంచి వచ్చాడో ఎడ్రస్ యేమిటో తెలుసుకొందుకు మాత్రమే డైరీ సహకరించింది. మిగతావన్నీ చాలా సామాన్యమైన విశేషాలు, నిత్యజీవితానికి సంబంధించినవి.

"బసవరాజు ఇదివరకెప్పుడైనా మీకు తెలుసా?" అని హోటల్ మేనేజర్ని అడిగాడు ఈశ్వర్రావు. అతని గురించి తనకు మరీ యెక్కువగా గుర్తులేదనీ యిదివరలో కూడా తమ హోటల్లో అతను బసచేసివుంటే వుండవచ్చుననీ అన్నాడు మేనేజర్.

"ప్రస్తుతానికి ఈ డైరీ నేను తీసుకు వెళుతున్నాను. గది తాళంవేసి వుంచండి. గదిలోవున్న వస్తువులు, డబ్బు నేను నోట్ చేసుకొంటున్నాను. అన్నింటికీ బాధ్యత మీదే—బసవరాజు తిరిగి రూమ్‌కివస్తే నాకు తెలియ బర

చండి....” అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

“బసవరాజు మళ్ళీ రూంకి వస్తాడంటారా?”అన్నాడు మేనేజర్.

“రాడని ఎందుకనుకోవాలి? పన్నెండువేల రూపాయల రొక్కం వదలిపెట్టి ఎవడూ అర్థాంతరంగా మాయం కావాలనుకోడు.”

“అదే సార్ నా అనుమానమూనూ—యింత డబ్బు వదలిపెట్టి మూడు రోజులుగా రూమ్‌కు రాలేదంటే అసలీయన....” అని నీళ్ళు నమిలాడు బసవరాజు.

“చెప్పండి—మీ అనుమాన మేమిటో?” అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

తన ఎదురుగా వున్నది ఒక పోలీసాఫీసర్ అని అప్పటికి స్ఫురించింది హోటల్ మేనేజర్‌కి—“అబ్బే-యేమీ లేదులెండి” అనేశాడు.

5

డైరీలో బసవరాజు ఇంటి టెలిఫోన్ నంబర్ వుంది. ఈశ్వర్రావు అక్కడికి ట్రంక్ కాల్ చేశాడు. అటువైపు నుంచి బసవరాజు భార్య ఫోన్ ఎత్తి తను ఎవరో చెప్పింది.

ఈశ్వర్రావు తనెవరో చెప్పి బసవరాజు గురించి వివరాలడిగేడు.

“ఆయన ఇంకా తిరిగి రాలేదు” అందామె.

“అలాగా” అని—“ఈ ఊళ్లో మీకు పరిచితమైన వెంకట్రావు అనే వ్యక్తి వున్నాడా?” అనడిగాడు ఈశ్వర్రావు.

“వెంకట్రావు తెలియకేం?” అందామె చటుక్కున- “ఆయనా ఊరొచ్చినప్పుడల్లా వెంకట్రావాయన్ను కలుసు

కుంటూనే వుంటాడు....”

“ఆ వెంకట్రావు చిరునామా మీకు తెలుసా?” అనడిగాడు ఈశ్వర్రావు.

“చిరునామా తెలియదు. కానీ అతను పనిచేస్తున్న ఆఫీసు వివరాలు తెలుసు” అంటూ ఆమె వివరాలు చెప్పగా ఈశ్వర్రావు నోట్ చేసుకున్నాడు.

“మీరేమీ కంగారు పడకండి. బసవరాజుగారు అశోకా హోటల్లో మకాం చేసి వెంకట్రావుగారితో కలిసి ఎక్కడికో వెళ్ళారు. ఇంతవరకూ వెనక్కు రాలేదు. హోటల్ వాళ్ళు పోలీసుల సాయం అడిగారు. మేము దర్యాప్తు చేస్తున్నాం” అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

అవతల ఆమె ఆట్టే కంగారుపడినట్లు లేదు-“ఇదాయనకు మామూలే—నాకు కంగారేమీ లేదు” అందామె.

ఈశ్వర్రావు కాల్ కట్ చేసి అశోకా హోటల్ కి ఫోన్ చేసి—“హోటల్లో మకాం పెట్టి రోజులకొద్దీ బయట తిరగడం బసవరాజుకి మామూలేనట. ఈ మాత్రం దాని కింత హడావుడెందుకు చేశారు?” అన్నాడు.

“బసవరాజు కది మామూలు కావచ్చు. కానీ మా హోటల్ కది మామూలు కాదు” అంటూ మేనేజర్ కాస్త ఘాటుగానే జవాబిచ్చాడు. ఈశ్వర్రావు ఫోన్ పెట్టేశాడు.

ఆలోచించినకొద్దీ ఈశ్వర్రావుకి తాను అనవసరంగా చిన్న విషయాన్ని పెద్దది చేస్తున్నాడేమో అనిపించింది. వెంకట్రావును కలుసుకుంటే చాలా సమస్యలు సులభంగా పరిష్కరించబడుతాయి. ఇలాగనుకుని అతను జీపుమీద వెంకట్రావు పనిచేసే ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు. అదృష్టవశాత్తూ

అతనికి వెంకట్రావు సులభంగానే దొరికాడు.

వెంకట్రావు యువకుడు. వయసు ముప్పైకి లోపే వుండవచ్చు. మనిషిని చూడగానే చాలా కష్టపడి పైకి వచ్చినవాడిలా వున్నాడు. ఈశ్వర్రావతనికి తన్ను పరిచయం చేసుకున్నాడు.

"నాతో ఏం పని మీకు?" అన్నాడు వెంకట్రావు ఇబ్బందిగా. అతని ముఖంలో ఆశ్చర్యంకంటె అయిష్టమే ఎక్కువగా కనబడుతోంది.

"బసవరాజు ఆచూకీ తెలుసుకోవడంకోసం మీ దగ్గరకు వచ్చాను" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

వెంకట్రావు ముఖంలో రంగులు మారాయి—"బసవరాజా—వాడెవడు?" అన్నాడు.

ఈశ్వర్రావు ఓపికగా బసవరావు వివరాలు చెప్పి—"కన్పించకుండా పోయిన రోజు రాత్రి బసవరాజు మీ ఫోన్ కాల్ విని బయటకు వచ్చాడని తెలిసింది" అన్నాడు.

"నాకు తెలియని మనిషికి నేనెందుకు ఫోన్ చేస్తాను? ఆ వెంకట్రావు ఇంకెవరో అయుంటాడు" అన్నాడు వెంకట్రావు కంగారుగా.

"ఇంకెవరో అయుంటే మీ దగ్గర కెందుకొస్తాను.." అంటూ వెంకట్రావు గురించి తనకెలా తెలిసిందో ఈశ్వర్రావు అతనికి వివరించి చెప్పాడు.

"ఆ బసవరాజుగారా" అన్నాడు వెంకట్రావు ఇబ్బందిగా—"ఆయన నాకు తెలుసు. కానీ నేనాయనకు ఫోన్ చేయలేదు."

"మీ కింకా ఎవరైనా బసవరాజులు తెలుసా?" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు కాస్త కోపంగా.

"అబ్బే అదికాదు. ఆయనదీ ఊరు కాదుకదా....బసవ

రాజనగానే ముందు నా బుర్రలోకెక్కలేదు" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"కానీ నేను ముందుగానే బసవరాజు ఊరు అన్నీ వివరంగానే చెప్పాను. ఎందుకో మీరు నాకు నిజం చెప్ప డానికి సంకోచిస్తున్నారు. మీ సంకోచం చూస్తుంటే బసవరాజు ప్రమాదంలో వున్నాడేమోనని నాకు అను మానంగా వుంది" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

వెంకట్రావు తడబడుతూ—"పోలీస్ ఇన్స్పెక్టర్ నా గురించి రాగానే నాకు మతిపోయినట్లయింది. నేను చాలా సింపుల్ మనిషిని. కంగారులో నేను చేసిన తప్పి దాన్ని క్షమించండి. బసవరాజుగారు నాకు బాగా తెలుసు. ఆయన నాకు దైవ సమానుడు. ఎటొచ్చీ ఆయన ఈ ఊరు వచ్చినట్లూ, అశోకా హోటల్లో మకాం చేసి నట్లూ నాకు తెలియదు. నేనాయనకు ఫోన్ చేయలేదు. ఇది నిజం. ఈ ఊళ్లో ఆయనకు తెలిసిన వెంకట్రావు లింకెవ రైనా వున్నారేమో తెలుసుకోండి. నాకు మాత్రం ఏం తెలియదు?" అన్నాడు. మాట్లాడుతూంటే అతని వళ్ళంతా చెమటలు పట్టింది.

అతని హడావుడి చూసి—"ఇతను నిజంగానే అమా యకుడు. ఉత్తి పుణ్యాన నన్ను చూసి కంగారుపడు తున్నాడు" అనుకున్నాడు ఈశ్వర్రావు.

6

"వచ్చిన మనిషి అజాపజా లేకుండాపోతే వారంరోజు లకు మించి ఎదురు చూడాల్సిన బాధ్యత మాకు లేదు" అన్నాడు హోటల్ మేనేజర్.

"సరే—గదిలోని వస్తువులన్నీ నాకు అప్పగించండి—

గది మీరు మళ్ళీ యథాప్రకారంగా అద్దెకిచ్చుకోవచ్చు"
అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

బసవరాజు సూట్ కేసులోని డబ్బులోంచి ఈశ్వర్రావు హోటల్ కి అద్దె కట్టేసి రశీదు తీసుకున్నాడు. ఆ సామాను తీసుకుని జీపులో బసవరాజు ఊరు వెళ్ళాడు. సరిగ్గా గంట ప్రయాణం.

బసవరాజు ఇంట్లో అతని భార్య తప్ప ఎవ్వరూలేరు. ఈశ్వర్రావు తనను తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు.

"కొద్దిరోజుల క్రితం ఫోన్లో మాటాడింది మీరేనన్న మాట—ఆయన వివరాలేమైనా తెలిశాయా?" అనడిగిందామె. ఆమె ప్రశ్నను చాలా తాపీగా వేసింది. ఆమె ముఖంలో ఎక్కడా కంగారు లేదు.

ఈశ్వర్రావు వివరాలు చెప్పాడు. తను అందించిన వస్తువులకు, డబ్బుకు ఆమె వద్దనుంచి రసీదు తీసుకున్నాడు "మీ భర్తగురించి మీరాట్టే కంగారుపడుతున్నట్లు లేదే" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"ఇంత డబ్బు వదిలిపెట్టి ఇన్నాళ్ళు మాయమవడం ఇది ప్రథమమే కానీ ఆయన తత్వం తెలిసినదాన్ని కాబట్టి ఇది అసహజంగా నాకు తోచలేదు" అని నిట్టూర్చింది బసవరాజు భార్య.

"కొంచెం వివరంగా చెప్పగలరా?" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

"చెప్పకుండా దాచడానికిందులో రహస్యమేముంది లెండి" అందామె — "ఆయనకు స్త్రీ వ్యసనం వున్న విషయం లోకానికంతకూ తెలుసు."

ఈశ్వర్రావు ఆశ్చర్యంగా ఆమెవంక చూశాడు. ఆమెది

నిజంగా అద్భుత సౌందర్యం. ఇటువంటి అద్భుత సౌందర్యవతిని భార్యగా కలిగివున్న బసవరాజుకు స్త్రీ వ్యసనమా?
"నేను నమ్మలేను" అన్నాడతను.

"నిజానికి నమ్మకాలతో పని ఏముంది? లక్షలకు లక్షల ఆస్తి వున్న ఆయనకు భార్యనైన నేను ఇలా ఈ చిన్న ఇంట్లో ఒంటరిగా ఎందుకున్నాను? ఆయన స్త్రీ వ్యసనానికి చాటుమాట్లు లేవు కనుక. అందరూ నన్ను చూసి నా ఎదురుగానే పరిహసించడమో, జాలిచూపడమో భరించలేక!"

ఈశ్వర్రావు నిట్టూర్చి — "ఈ వ్యసనానికీ మీవారు హోటల్లోంచి అర్ధరాత్రి మాయంకావడానికీ సంబంధమేమిటంటారు?" అన్నాడు.

"ఏముంది—మీరే చెప్పారుగా—వెంకట్రావ్ ఫోన్ చేస్తే బయల్దేరి వెళ్ళారని. అతగాడెక్కణ్ణుంచో ఆడపిల్లల గురించిన సమాచారం ఇచ్చి వుంటాడు. ఈయన వెళ్ళి వుంటారు. ఆ పిల్లలు బాగా నచ్చడంవల్లనో, లేక భంగపడి దెబ్బలు తిని హాస్పిటల్లో వుండడంవల్లనో ఆయన హోటల్‌కు తిరిగి రాలేకపోయి వుంటారు" అంది బసవరాజు భార్య. ఆమె చెప్పే మాటలనుబట్టి ఇది నిత్య వ్యవహారంలా తోచింది ఈశ్వర్రావుకి.

"అయితే ఇందులో పోలీసుల జోక్యం అవసరం లేదంటారు?"

"అది మీ ఇష్టం. నాకై నేను మిమ్మల్నేమీ కోరను."

"మరొక్క విషయం. వెంకట్రావుపైన మీ అభిప్రాయం ఏమిటి? అతడివల్ల మీ ఆయనకు ప్రమాదం సంభవించే అవకాశముందా?" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

ఈ ప్రశ్నకు బసవరాజు భార్య తన ఎదురుగా పరాయి

మగవాడున్నాడన్న విషయంకూడా మరిచిపోయి విరగబడి నవ్వింది—"వెంకట్రావు ఈయనకు అపకారం తలపెట్టడమా? ఎందుకూ పనికిరాని వెధవని చిన్నప్పట్నించీ చేరదీసి ఇంతవాణ్ని చేశారు. ఈయన ఎంగిలిమెతుకులు తిని పెరిగాడు వాడు. ఆ విశ్వాసం వాడికి నరనరాలా వంటబట్టేసింది. వాడికి వ్యక్తిత్వం లేదు. ఈయన మాటే వేదవాక్కు వాడికి. వాడి గురించి ఆయన ఏమంటారంటే—పెళ్ళయితే వాడి పెళ్ళాన్నికూడా ఈయన కోరితే సమర్పించుకుంటాడట! అటువంటి మనిషి ఈయనకు ప్రమాదం తలపెట్టడమా? అసలది నా ఊహల్లోకే రాదు."

బసవరాజు భార్య మాట్లాడే పద్ధతి ఈశ్వర్రావుకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. సాధారణంగా ఆడవాళ్ళలా మాట్లాడరు. కానీ భర్త ప్రవర్తన ఆమెలో మానసికమైన మార్పులు చాలా తీసుకువచ్చివుంటుందని అతననుకున్నాడు.

"అయితే వెంకట్రావు ఇంకా పెళ్ళి చేసుకోలేదా?"

"చేసుకోలేదు."

"నేను వెంకట్రావుని కలిస్తే మీవారు వస్తున్నట్లు తనకు తెలియదనే అన్నాడు" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

"అబద్ధం—తను వెళ్ళే ముందాయన అతని ఆఫీసు అడ్రస్‌కు ఉత్తరం రాశారు" అంది బసవరాజు భార్య.

"ఉత్తరం అందలేదేమో" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

"అతని జవాబుకూడా అందేకనే ఆయన బయల్దేరారు. అక్కడ ఆయనకు చాలా వ్యవహారాలు వెంకట్రావే చూసిపెట్టాలి" అంది బసవరాజు భార్య.

ఈ సమాచారం ఈశ్వర్రావుని కలవరపరిచింది—"వెంకట్రావు మీ వారికి రాసిన ఉత్తరం ఇప్పుడుందా?" అని అడిగాడు.

"ఒక్క క్షణం ఆగండి" అని లోపలకు వెళ్ళింది బసవ రాజు భార్య. రెండు నిముషాల్లో ఒక కారుతో తిరిగి వచ్చిందామె. ఈశ్వర్రావు దాన్నందుకుని పరిశీలించి— "అవసరమైన పక్షంలో ఇది నా పరిశోధనకు పనికొస్తుంది" అన్నాడు.

"కావాలంటే తీసుకు వెళ్ళండి—అందుకు నా అభ్యంతరమేమీ లేదు" అంది బసవరాజు భార్య.

7

వెంకట్రావును ఓ కంట కనిపెట్టి వుండమని ఓ కానిస్టేబుల్ను నియోగించాడు ఈశ్వర్రావు. చుట్టుపక్కల అతని గురించిన వివరాలుకూడా సేకరించమని చెప్పాడతను.

రెండు రోజుల్లోనే కానిస్టేబుల్ చాలా వివరాలు సేకరించుకు వచ్చాడు.

వెంకట్రావు మెతని మనిషి అన్న పేరు వుంది ఆఫీసులో. అతనంటే ఎవరికీ ద్వేషంలేదు కానీ కొంతమందికి అతనంటే చాలా వేళాకోళం. వెంకట్రావు సరస్వతీ నగర్లో వుంటున్నాడు. ఇరుగు పొరుగుల్లో అతనికి మంచి పేరుంది. అతని భార్య అనుకూలవతి అట. వారి దాంపత్యాన్నంతా ప్రశంసిస్తూంటారు.

"వెంకట్రావుకు పెళ్ళయిందా?" అన్నాడు ఈశ్వ ర్రావ్ వులిక్కిపడి.

"ఇప్పుడేంటి సార్? ఆయన పెళ్ళయి ఏణ్నర్థం దాటిందట" అన్నాడు కానిస్టేబుల్.

"నువ్వు నిజమే చెబుతున్నావా? ఆ వీధిలో ఎవరైనా నీతో వేళాకోళం ఆడారేమో."

"అతనికి నిజంగా పెళ్ళయింది సార్. ఎగురింటాయనే చెప్పాడు. ఆయనకు నాతో అబద్ధం చెప్పాల్సిన అవసరమేముంటుంది?" అన్నాడు కానిస్టేబుల్.

అవును. వెంకట్రావు అబద్ధాలు చెబుతున్నాడని అంతా అబద్ధాలు చెబుతున్నట్లు ఎందుకనుకోవాలి? వెంకట్రావు తనకు పెళ్ళయిన విషయం బసవరాజుకు చెప్పి వుండడు. ఎందుకు చెప్పి వుండడు?

ఈశ్వర్రావు బుర్ర చురుగ్గానే పనిచేసింది. బసవరాజుకు స్త్రీ వ్యసనముంది. అతను ఎల్లప్పుడూ వెరైటీ కోరుతుంటాడు. వెంకట్రావుకు పెళ్ళయినట్లు తెలిస్తే అతడి భార్యనుకూడా బసవరాజు కోరవచ్చు. బసవరాజు భార్య చెప్పిన ప్రకారము వెంకట్రావు అందుకు అభ్యంతరం చెప్పలేడు. అయితే యెంత వ్యక్తిత్వం లేనివాడికయినా కొంత అభిమానం ఉంటుంది. అందుకని వెంకట్రావు తనకు వివాహమైన విషయాన్ని రహస్యంగా వుంచి వుంటాడు.

ఈ ఆలోచన రాగానే ఈశ్వర్రావుకు వెంకట్రావు మీదా, అతని పరిస్థితులపైనా జాలివేసింది. ఈలోకంలో మెత్తని మనుషులకు రోజులుకావు. పొగరుగా వుంటేనే మంచిది.

ఆఫీసునుంచి అతనికి తెలియకుండా వెంకట్రావు దస్తూరీ సంపాదించి తన దగ్గరున్న కార్డుమీద దస్తూరీతో పోల్చి రెండూ ఒకరివేనని రూఢి చేసుకున్నాడు. అది అయ్యేక ఈశ్వర్రావు మళ్ళీ వెంకట్రావును కలుసుకున్నాడు.

"ఏమిటిసార్—మళ్ళీ నాకోసం వచ్చారు!" అన్నాడు

వెంకట్రావు కంగారుగా.

"నువ్వు నాకు కొన్ని అబద్ధాలు చెప్పావు. అలా యెందుకు చెప్పావో తెలుసుకుందామని వచ్చాను—" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు. అంటూనే అతను తన జేబులో నుంచి కార్డుతీసి వెంకట్రావుకు చూపించి, "దీనిప్రకారం నీకు బసవరాజు రాకగురించి ముందే తెలుసు. బుకాయించి లాభంలేదు. అయన్ను నువ్వు కలుసుకున్నావు. తర్వాత ఏం జరిగిందో చెప్పు" అన్నాడు.

వెంకట్రావు కార్డుని పరిశీలించి చూసి—"మీరు నన్ను యింతగా యెందుకు అనుమానిస్తున్నారో నాకు అర్థం కావడంలేదు. నేనేం తప్పుచేశాను?" అన్నాడు.

"అబద్ధాలాడడం నువ్వు చేసిన మొదటి తప్పు—" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

"అయితే ఇకమీదట అన్నీ నిజాలే చెబుతాను. దయచేసి నా వెంటపడకండి. బసవరాజు నాకుత్తరము రాశాడు. నే నాయనకు జవాబు రాశాను. కానీ నాకు ఆయన్ను కలుసుకోవడం ఇష్టంలేదు. అందుకని యిక్కడకు వచ్చేక ఆయన్ను కలుసుకునే ప్రయత్నం చేయలేదు. ఇవన్నీ వివరంగా మీకు చెప్పడమెందుకులే అనుకుని ఆయన వొస్తున్నట్లు నాకు తెలియదని అబద్ధం చెప్పాను. మీరింతలా వాకబు చేస్తారని నాకు ముందే తెలిసివుంటే ఈ అబద్ధాలు చెప్పివుండేవాణ్ని కాను—" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"పోనీలే— నేనోసారి మీ ఇంటికి వద్దామనుకుంటున్నాను. నీకేం అభ్యంతరం లేదుగదా—"

"నా ఇంటికా, ఎందుకు?" అన్నాడు వెంకట్రావు

కంగారుగా.

"అక్కడే చెబుతాను—" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

కాదనలేక వెంకట్రావు ఈశ్వర్రావును తనింటికి తీసుకు వెళ్ళాడు.

ఇంటికి తాళం పెట్టి వుంది. వెంకట్రావు తనే తాళం తీశాడు.

"ఇంట్లో మీ వాళ్ళెవ్వరూ లేరా?" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

"నా భార్య పుట్టింటికి వెళ్ళింది—" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"నీకు పెళ్ళయిందా?" ఆశ్చర్యం నటిస్తూ అన్నాడు ఈశ్వర్రావు — "బసవరాజు భార్య నీకింకా వివాహం కాలేదనీ, తమకు తెలియకుండా నీ వివాహం కాదనీ చెప్పింది—"

వెంకట్రావు ప్రశ్నార్థకంగా ఈశ్వర్రావు వంక చూసి "మీకు నామీద ఇంకా చాలా అనుమానాలున్నట్లున్నాయి. నేను నిజంగా నిర్దోషిని. నాకు బసవరాజు కుటుంబపువాళ్ళ అహంకారం చూస్తే అసహ్యం. అందుకే వాళ్ళకు నా గురించి ఏమీ చెప్పను. ఒకప్పుడు నన్నాదుకున్నవారు కాబట్టి ముఖంమీద వారిని తెగనాడలేను" అన్నాడు.

ఈశ్వర్రావు వెంటనే అక్కణ్ణించి కదల్లేదు. అతన్ని అవీయివీ ప్రశ్నిస్తూనే అక్కడి పరిస్థితులన్నీ గమనిస్తూ వున్నాడు. అలా చూడ్డంలో అక్కడున్న ఆల్బం అందుకుని "ఫోటో ఆల్బంలా ఉందే" అన్నాడు.

వెంకట్రావు ముఖం చిన్నది చేసుకొని కూర్చున్నాడు

తప్పితే యేమీ అనలేదు. ఈ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఎప్పుడు వెళ్ళి పోతాడా అని చూస్తూన్నాడు.

ఈశ్వర్రావు ఆల్బం తిరగేస్తూ "ఈమె యెవరూ?" అన్నాడు.

"నా భార్య" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"యూ ఆర్ లక్కీగై. షి ఈజ్ వెరీ చార్మింగ్" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు.

వెంకట్రావు ముఖంలో రవంత సంతోషంకూడా కన బడలేదు. "థాంక్స్" అన్నాడు పొడిగా.

"మీ అత్తారి దే వూరు—" అన్నాడు ఈశ్వర్రావు యథాలాపంగా అడిగినట్లు. ఒక పర్యాయం వెంకట్రావు భార్యను కలుసుకొని కొన్ని ప్రశ్నలు వేయాలని అతననుకుంటున్నాడు.

"హైదరాబాదు. అడ్రస్ నాకు తెలియదు. నేను ఆమెను ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్నాను. ఇంతవరకు ఒక్క సారికూడా నేను అత్తారింటికి వెళ్ళలేదు. అప్పుడప్పుడు తనొక్కతే వెళ్తూసుంది" అన్నాడు వెంకట్రావు.

ఇదింకో అబద్ధమై ఉంటుందని ఊహించాడు ఈశ్వర్రావు. అలా పైకి అనడం ఇష్టంలేక "ఇంతకీ నీ భార్య పుట్టింటికి వెళ్ళి ఎంతకాలమైంది?" అన్నాడు.

అప్రయత్నంగా అతను చెప్పిన తేదీకి ఈశ్వర్రావు ఉలిక్కిపడ్డాడు. సరిగ్గా అదేరోజున బసవరాజు అశోకా హోటల్ వదిలిపెట్టి మాయమయ్యాడు.

8

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఈశ్వర్రావు ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు. బసవరాజు అసలు ఏమయ్యాడు? కావాలని అండర్

గ్రౌండ్‌లోకి వెళ్ళిపోయాడా? బసవరాజు అండర్ గ్రౌండ్‌లోకి వెళ్ళడానికి కారణమేమిటి? చెయ్యరాని నేర మేదయినా చేశాడా?

ఈ మిస్టరీ కొంతయినా వెంకట్రావు భార్య ద్వారా తెలవచ్చునని ఈశ్వర్రావు ఆలోచన. తన భార్య పుట్టింటి గురించి వెంకట్రావ్ చెప్పినమాటలు అతను నమ్మలేదు.

ఆమె అడ్రస్ సంపాదించడం కోసం అతను ఒకసారి వెంకట్రావ్ లేని సమయంలో ఇల్లంతా శోధించాడు. అతని శ్రమ వృధాపోలేదు. వెంకట్రావ్ ఈశ్వర్రావ్‌తో దారుణమైన అబద్ధం చెప్పాడు. అతని మామగారి అడ్రస్ ఇంట్లో ఉంది.

ఈశ్వర్రావ్ ఆ ఊరువెళ్ళి వెంకట్రావ్ మామగార్ని కలుసుకున్నాడు. శకుంతల భర్తదగ్గరే ఉన్నదని ఆయన చెప్పాడు.

ఈసారి ఈశ్వర్రావ్‌కు కలిగిన ఆశ్చర్యమింతా అంతా కాదు. ఇందులో ఏదో పెద్ద గూడుపుఠాణీ ఉన్నట్లు కనబడుతోంది. వెంకట్రావ్ అబద్ధాలమీద అబద్ధాలాడు తున్నాడు. వాటం చూస్తూంటే మాయమైన వ్యక్తులు ఇద్దరు. ఒకరు బసవరాజు. రెండో మనిషి శకుంతల.

ఇద్దరి గురించీ ఎవ్వరూ ఫిర్యాదు చేయలేదు. కానీ ఇద్దరూ మాయమైనట్లే వుంది. ఇద్దరూ కలిసే మాయ మయ్యారా, విడివిడిగా మాయమయ్యారా?

ఈశ్వర్రావ్ వెంకట్రావ్ మామగార్నడిగి ఆయనకూ, ఆ ఇంట్లోవాళ్ళకూ వెంకట్రావ్ మీద చాలా మంచి అభి ప్రాయమున్నదని గ్రహించాడు. ఎందరి దృష్టిలోనో ఇంత మంచివాడుగా కీర్తించబడుతున్న యీ వెంకట్రావ్

నిజంగా మంచివాడేనా? అందరూ అనుకునేటంత మెతనితనం, అమాయకత్వం అతనిలో ఉన్నాయా? ఉన్నపక్షంలో అతను ఒక పోలీస్ ఇన్స్పెక్టర్‌తో ఇన్ని అబద్ధాలెలా ఆడగల్గుతున్నాడు? అతని పిరికితనమే అతని చేత అబద్ధాలాడిస్తోందా?

ఈశ్వర్రావ్ తన పట్టుదల వదలిపెట్టకుండా మళ్ళీ వెంకట్రావ్‌ని కలుసుకొని "నీ భార్య కనపట్టంలేదని ఓ ఫిర్యాదు రాసియ్యి. దర్యాప్తు చేస్తాను" అన్నాడు.

వెంకట్రావ్ కంగారుగా "నిక్షేపంలా ఆమె పుట్టింటికి వెడితే కనబడ్డంలేదని ఫిర్యాదెందుకిస్తాను?" నన్నాడు.

"నీ భార్య తన పుట్టింట్లో లేదు. నీ మామగారు ఆమె క్షేమంగా నీ వద్ద ఉందన్న భ్రమలో ఉన్నాడు—" అన్నాడు ఈశ్వర్రావ్.

వెంకట్రావ్ ముఖంనిండా చెమటలు పట్టాయి— "మా అత్తారింటి అడ్రస్ మీకెలా వచ్చింది" అన్నాడు.

"నువ్వు చెప్పకపోతే నేను సంపాదించలే ననుకున్నావా? నా పద్ధతులు నాకుంటాయి. అబద్ధాలమీద అబద్ధాలు చెప్పడంవల్ల నీమీద అనుమానం నానాటికీ బలపడి పోవడంతప్ప మరో ప్రయోజన ముండదు. అసలేం జరిగిందో చెప్పకూడదూ?" అన్నాడు ఈశ్వర్రావ్.

వెంకట్రావ్ ఒక్క క్షణంపాటు నిశ్శబ్దం వహించి— "మీరు నా ఇంటిగుట్టు రచ్చకీడ్చ దలుచుకున్నట్లు కనబడుతున్నారు. నిజం చెప్పక తప్పదా?" అన్నాడు.

"తప్పదు—" అన్నాడు ఈశ్వర్రావ్.

"ఇది పూర్తిగా నా వ్యక్తిగత విషయం. ఇందులో పోలీస్ డిపార్ట్మెంటుకు సంబంధించిన గొడవలేమీ లేవు.

అయినా సరే చెప్పక తప్పదా?"

"అదంతా నిర్ణయించవలసిన వాణ్ని నేను కానీ నువ్వు కాదు. ఇది పోలీస్ డిపార్ట్‌మెంటుకు సంబంధించని విషయమయితే—రహస్యాన్ని నీకంటె కూడా భద్రంగా నేను దాస్తాను. ఆ బెంగ పెట్టుకోకు. నిజం చెప్పు—" అన్నాడు ఈశ్వర్రావ్ ఉత్సాహంగా—ఇప్పటికి వెంకట్రావ్ దారికి వచ్చినందుకు సంతోషిస్తూ.

"ఏం చెప్పుకోను. నా భార్య నన్ను వదిలిపెట్టేసి ఎవడితోనో లేచిపోయింది. ఈ నిజాన్ని పదిమందికీ ఎలా చెప్పుకునేది?" అంటూ తల పట్టుకున్నాడు వెంకట్రావ్.

ఉలిక్కిపడిన ఈశ్వర్రావ్ — "ఎవరితోటి—బసవరాజుతోటా?" అన్నాడు.

"ప్లీజ్—ఆ బసవరాజు గురించి నాకేమీ తెలియదు. దయుంచి నన్నేమీ ఆ వివరాలడక్కండి" అంటూ వెంకట్రావ్ రెండు చేతుల మధ్యనూ ముఖం కప్పుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగాడు.

ఈశ్వర్రావ్ అక్కణ్నించి వీలైనంత తొందరగా తప్పుకున్నాడు.

9

ఈశ్వర్రావ్ మనసు చాలా నొచ్చుకుంది.

అనవసరంగా తను ఒక అమాయకుణ్ని వెంటపడి తరిమాడు. మానసికంగా కుమిలిపోతున్న ఒక దౌర్భాగ్యుడి గాయాన్ని కెలికి కెలికి వదిలిపెట్టాడు.

ఇంతకీ కేసులేదు. ఫిర్యాదులేదు. ఊరికే తీరి కూర్చుని పనిలేని మంగలి సామెతగా తను యీ కేసు చేపట్టి వెంకట్రావ్‌ని కలవరపరిచాడు.

వెంకట్రావ్ అసమర్థుడిగా, చేతకాని వాడుగా అందరి చేతా భావించబడుతున్న వ్యక్తి. పెళ్ళయ్యాక అతనికి ఒక ఆలంబన దొరికి వుంటుంది. ప్రపంచంలో తనకు లభించే అపహాస్యాన్ని తను ఆమె సన్నిధిలో మరిచిపోతూండి ఉంటాడు. ఆమెను అతను ప్రాణాధికంగా ప్రేమించి ఉంటాడు. పువ్వుల్లో పెట్టుకుని చూసుకుని ఉంటాడు.

అటువంటి భార్య అతన్ని మోసగించడంతో అతను మానసికంగా బాగా దెబ్బతిని ఉంటాడు. ఆ దురదృష్ట వంతుడి వెంట తను పడ్డాడు.

ఇప్పుడు తను ఏం చేయాలి? తను తెలుసుకున్న విశేషా లన్నీ అలా గాలికి వదిలేయడమేనా? బసవరాజు ఏమ య్యాడో, శకుంతల ఏమయిందో కనుక్కోనవసరంలేదా? వాళ్ళు మాయమైనట్లు తనకు తెలుసు. బాధ్యతగల పోలీసు అధికారిగా తను ఏం చేయాలి?

శకుంతల ఎవరితో లేచిపోయింది? బసవరాజుతోనేనా? బసవరాజుతో ఆమె ఎందుకు లేచిపోయింది? భర్తపట్ల అసంతృప్తా. లేక బసవరాజు డబ్బా—అందుకు కారణం? వారి దాంపత్యం అన్యోన్యమైనదని చుట్టుపక్కలవారు మెచ్చుకున్నారు. అటువంటప్పుడీ మార్పు ఆమెలో ఎలా వచ్చింది?

హఠాత్తుగా ఈశ్వర్రావ్‌కు ఒక విచిత్రమైన అను మానం వచ్చింది. కొంపదీసి బసవరాజు వెంకట్రావ్ భార్యను కోరుకోలేదుగదా? వెంకట్రావ్ పనుపున శకుం తల బసవరాజు దగ్గరకు వెళ్ళలేదుగదా! ఈ విషయంలో వెంకట్రావ్ అసహాయతగురించి బసవరాజు భార్య చెప్పనే చెప్పింది.

ఈ అనుమానం కలిగినప్పటి న్నుంచీ అది ఈశ్వర్రావులో బలపడసాగింది. ఇందు గురించి ఆలోచిస్తూండగా అతనికి ఒక విషయం స్ఫురించింది. వెంటనే తన దగ్గరున్న శకుంతల ఫోటోతో అతను అశోకా హోటల్ కు వెళ్ళి అక్కడి రిసెప్షనిస్టుకు చూపించాడు.

"ఈమెను ఒకసారి చూస్తే మళ్ళీ మరిచిపోవడం కష్టం. బసవరాజు మాయమైన రోజున రాత్రి తొమ్మిది గంటల ప్రాంతంలో అతడి గదికి వెళ్ళిన అందమైన యువతి ఈమేనని ఖచ్చితంగా చెప్పగలను" అన్నాడు రిసెప్షనిస్టు.

ఈశ్వర్రావుకు బుర్ర తిరిగినట్టయింది.

బసవరాజు, వెంకట్రావ్ ఆఫీసుకి ఉత్తరాలు రాస్తాడు. అందువల్ల వెంకట్రావ్ స్వయంగా చెబితేతప్ప శకుంతలకు అతని రాకగురించి తెలియదు. వెంకట్రావ్ పంపితేతప్ప శకుంతల, బసవరాజు గదికి వెళ్ళే అవకాశం లేదు.

అంటే వెంకట్రావ్ తన భార్యను బసవరాజు గదికి పంపాడా. ఇది సాధ్యమా?

సాధ్యమే అయుండాలి. ఈ సంఘటనతో శకుంతలకు వెంకట్రావ్ అంటే అసహ్యం వేసి ఉంటుంది. అటువంటి చేతకాని భర్తతో కాపురం చేసేకంటే బసవరాజువంటి ధనికుడికి శాశ్వతంగా ఉంపుడుకత్తెగా వుండడం మంచి దని భావించి ఉంటుంది.

ఈ విషయంలో తను ఇంక ముందడుగు వేయాలను కోవడం శుద్ధదండగ. వెంకట్రావ్ కు భార్యపట్ల ఆసక్తి లేదు. ఆ విషయం అతను స్పష్టంగా చెప్పాడు. ఇక మిగిలిందల్లా బసవరాజు భార్య. పరిస్థితులు వివరంగా తెలి

శాక ఆమె యేమయినా ఫిర్యాదు ఇవ్వదల్చుకుంటే తను అప్పుడు ముందడుగు వేసినా అర్థముంటుంది. లేకపోతే ఊరుకోడం ఉత్తమం.

ఈశ్వర్రావ్, బసవరాజు భార్యను కలుసుకొని సంగతులన్నీ వివరంగా చెప్పాడు.

"నాకు తెలుసు. వెంకట్రావ్ కృతజ్ఞత అలాంటిదని! వాడు మాకోసం ఏమైనా చేయగలడు. అసలు పెళ్ళి విషయం దాచిపెట్టడమే నాకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది" అంది బ. భా.

"అది సరేలెండి కానీ మీ భర్త విషయం ఏమిటి? ఆయన కనబడడంలేదని ఒక ఫిర్యాదు ఇవ్వకూడదూ? ఈ మిస్టరీ అంతా విడగొట్టడానికి నాకు అవకాశముంటుంది" అన్నాడు ఈశ్వర్రావ్. ఈ కేసు అతనికి చాలా ఆసక్తికరంగా ఉంది.

"కావాలని అజ్ఞాతవాసం చేస్తున్న బసవరాజుగారి గురించి మీ కెందుకొచ్చిన శ్రమలెండి! ఇలాంటి విషయాల్లో మీ జోక్యం వద్దు. ఎవరి కారణాలు వారికుంటాయి" అంది. బ. భా.

"ఆయన కావాలని అజ్ఞాతవాసం చేస్తున్నాడని ఎలా చెప్పగలరు? ఏదైనా ఆపదలో వున్నాడేమో—పోలీసులు కలగజేసుకోనిదే అసలు రహస్యం ఎలా బయటపడుతుంది?"

"ఆ బాధ మీది కాదు—నాది!" అంది బ. భా.

"అసలు బసవరాజుగారు జీవించి వున్నాడని ఎలా చెప్పేది?" అన్నాడు ఈశ్వర్రావ్ ఆమెను రెచ్చగొట్టే వుద్దేశ్యంతో.

"ఆ సందేహం మాత్రం నాకు లేదు. ఎందుకంటే ఆయన రెండ్రోజుల క్రితం వచ్చి నన్ను పలకరించి వెళ్ళేరు. వెళ్ళిపోతూ తనగురించి కలతచెందవద్దనీ తను రావడం ఆలశ్యమవుతుందనీ అన్నారు. ఇంత ఆస్థి వుండగా ఆయన గురించి నాకు కలతలెందుకూ?" అంది బ. భా.

"ఏమిటీ? బసవరాజుగారు మీ దగ్గరకు వచ్చేడా?" అన్నాడు ఈశ్వర్రావ్ ఆశ్చర్యతో.

"అందుకే యీ కేసు గురించి మీరింక మరిచిపొండి" అంది బ. భా.

10

"సమస్కారం" అన్నాడు వెంకట్రావ్.

"నువ్వా? అలా కూర్చో" అంది బసవరాజు భార్య సాదరంగా.

వెంకట్రావ్ కూర్చుని—"ఒక చిన్న సందేహం తీర్చుకునేందుకు మీ దగ్గరకు వచ్చాను" అన్నాడు.

"మంచి పని చేశావు—నేనూ నీ గురించి కబురు పెడదామనుకుంటున్నాను. నీతో నాక్కూడా ముఖ్యమైన పని వుంది" అంది బ. భా.

"నాతో మీకు పనా?" అన్నాడు వెంకట్రావ్ ఆశ్చర్యంగా.

"అవును. ఇందులో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు. కానీ ముందు నీ సందేహమేమిటో చెప్పు."

"ఏమీ లేదు—నాలుగు రోజుల క్రితం బసవరాజు గారు మిమ్మల్ని కలుసుకున్నారని విన్నాను. ఈ వార్త నాకు నమ్మబుద్ధి కాలేదు. నిజం తెలుసుకుందామని వచ్చాను" నసిగాడు వెంకట్రావ్.

"ఎవరు చెప్పారు నీకీ విషయం—ఇన్‌స్పెక్టర్ ఈశ్వ

ౕరావా?" అనడిగింది బ. భా.

అవునన్నట్లుగా తలాడించాడు వెంకట్రావ్.

"అతనింకా నిన్ను వదిలిపెట్టలేదా?"

"ఈ దెబ్బతో ఇంక వదిలిపెట్టినట్లే. కానీ అర్ధాంతరంగా మాయమైపోయిన బసవరాజుగారు మీ దగ్గరకొచ్చారంటే నమ్మలేకపోతున్నాను."

"నీ అనుమానం నిజమే—బసవరాజుగారు నా దగ్గరకు రాలేదు. ఇన్‌స్పెక్టర్ యీ కేసు వదిలిపెడతాడని చిన్న అబద్ధం చెప్పాను" అంది బ. భా.

"ఇన్‌స్పెక్టరు యీ కేసు వదిలిపెడితే మీకు లాభమేమిటి?" అన్నాడు వెంకట్రావ్ ఆశ్చర్యపోతూ.

"నా భర్త ఇంతకాలం అజ్ఞాతంలో వుండడు. ఆయన ఏదో పెద్ద ప్రమాదంలో ఇరుక్కున్నాడని నా అనుమానం. ఇంక ఆయన తిరిగి వస్తాడనికూడా నాకు తోచదు. ఆయన తిరిగి రాకూడదన్నది నా ఆశ. ఆయనకు పోలీసుల రక్షణ లభించకూడదన్నది నా అభిమతం. అందుకే యీ విషయంలో పూర్తి నిర్లిప్తతను వహించాను" అంది బ. భా.

వెంకట్రావ్ ఆశ్చర్యం పెరిగింది—"మీ భర్త తిరిగి రావడం మీ కిష్టం లేదూ? ఇది నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది."

"ఇందులో ఆశ్చర్యానికేముంది? అలాంటి భర్తను ఏ ఆడదీ కోరుకోదు. ఏ జన్మలోనో నేను చేసిన పాపానికి ఫలితంగా అటువంటి భర్త నాకు లభించాడు. అతి స్వల్పకాలంలోనే నాకు జీవితంమీద విరక్తి పుట్టింది. ఏదో యోగినిలా కాలం గడిపేస్తున్నాను. అటువంటి నాకు ఆయన మాయం కావడమన్నది వరప్రసాదం" అంది

బ. భా.

"ఇలా ఎంతికాలం గడుపుతారు? ఏదో ఒక రోజున మీరు మీ భర్తగురించి పోలీసులకు ఫిర్యాదివ్వక తప్పదు గదా!"

"అవును — అయిదారు నెలలుపోయాక లాంఛన ప్రాయంగా ఆ పని చేస్తాను. అప్పటికాయన పని అయిపోతుందనే నా ఆశ" అంది బ. భా.

"ఆ తర్వాత?" అన్నాడు వెంకట్రావ్.

"ఆ తర్వాత అతని జాడ తెలియలేదని పోలీసులు దృవపర్చగానే మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటాను...." అంది బ. భా. పరీక్షగా వెంకట్రావ్‌ను చూస్తూ.

"మళ్ళీ పెళ్ళా? జరిగే పనేనా?" అన్నాడు వెంకట్రావ్ మళ్ళీ ఆశ్చర్యపోతూ.

"బ్యాంకులో నా పేరున అయిదు లక్షల రూపాయలున్నాయి. ఇదికాక ఇంకా నా భర్త ఆస్తి వుంది. నాక్కావాలనుకుంటే మరెవరికి మళ్ళీ పెళ్ళి సాధ్యపడుతుంది?"

వెంకట్రావ్ ఆమెను పరీక్షించి చూస్తూ — "మీరు మాట్లాడే పద్ధతినిబట్టి చూస్తూంటే వరుడుకూడా సిద్ధంగానే వున్నాడనిపిస్తోంది" అన్నాడు.

"నువ్వు సరిగానే ఊహించావు" అంది బ. భా.

ఉలిక్కిపడ్డాడు వెంకట్రావ్ — "అంటే—ఎవరా అదృష్టవంతుడు?"

"ఇంకెవరు—నువ్వే—ఈ విషయం మాట్లాడాలనే నీ గురించి కబురు పెడదామనుకున్నాను. అనుకోకుండా నువ్వే వచ్చావు."

వెంకట్రావ్ కంగారుగా—"నేను.... నేను.... బసవరాజు ఇంటి కుక్కలాంటి వాణ్ణి. అలాంటిగి నేనా ఇంటికి

యజమానిని కావడమా?" అన్నాడు.

"అవును. కానీ నిన్ను కుక్కతో పోల్చడం నా కిష్టం లేదు. నువ్వు విశ్వాసపాత్రుడివి. కృతజ్ఞత అన్నపదానికి అర్థం చెప్పినవాడివి. నీ అంత మంచివాడు నాకు భర్త అయితే ఇంతకాలం నే ననుభవించినది ఒక పీడకలగా మరిచిపోయి నీతో స్వర్గతుల్యమైన జీవితం గడపగల్గుతాను" అంది బ. భా.

వెంకట్రావ్ ఆమె ముఖంలోకి చూడకుండా-"నన్ను క్షమించండి. నేనిందుకు అంగీకరించలేను" అన్నాడు.

దెబ్బ తిన్నట్లు అతనివంక చూసిందామె-"ఆడదాన్ని, పెద్దింటిదాన్ని నోరువిడిచి అడిగినందుకు లోకువయ్యానా?" అంది.

అతను అడ్డంగా తల ఊపాడు.

"ఒకప్పటి గౌరవభావం నన్ను భార్యగా ఊహించుకో నివ్వలేక పోతోందా?"

కాదన్నట్లు మళ్ళీ తల అడ్డంగా తిప్పాడతను.

"అయితే మరేమిటి?"

"నేను చెప్పలేను. నన్ను వెళ్ళనివ్వండి" అన్నాడు వెంకట్రావ్.

"వెళ్ళనివ్వను. ఈ అవమానాన్ని నేను భరించలేను. నువ్వు కారణం చెప్పకపోతే నీ కళ్ళముందే ఆత్మహత్య చేసుకు చచ్చిపోతాను" అంటూ చేతికున్న ఉంగరంలోని వజ్రాన్ని పీకిందామె. వెంకట్రావ్ కంగారుగా ఆమెవంక చూశాడు.

"త్వరగా చెప్పు-నన్నెందుకింతలా అవమానించావు?"

"మిమ్మల్ని అవమానించాల్సిన అవసరం నాకు లేదు. ఒక హంతకుణ్ని మీరు భర్తగా స్వీకరించగలరా?"

అన్నాడు వెంకట్రావ్.

"నువ్వు హంతకుడివా?" అంది ఆశ్చర్యంగా బ. భా.

"అవును. బసవరాజును నేనే చంపాను. నది ఒడ్డు రమ్మనమని ఫోన్ చేశాను. వచ్చాడు. నేను చంపుతానని తెలియక అజాగ్రత్తగా వున్నాడు. ముందు మత్తుమందిచ్చి తర్వాత పీకపిసికి చంపేశాను. అక్కడికి స్మశానం దగ్గర్లోనే వుంది. కాటికాపరికేవో అబద్ధాలు చెప్పి గొయ్యి తవ్వించి ఆయనక్కడ పూడ్చేశాను. ఇంటికొచ్చి నా పెళ్ళాన్నికూడా అదే పద్ధతిలో చంపి దొడ్లో గొయ్యి తీసి పూడ్చేశాను. ఈ విధంగా రెండు హత్యలు చేసిన నన్ను మీరు భర్తగా ఆహ్వానిస్తున్నారు."

బ. భా. ఇంచుమించుగా అరిచింది — "ఎందుకు చేశావా హత్యలు?"

"ఎందుకో చేశాను. నా గురించి మరిచిపోయి నన్ను వదలండి. నాకంటే మంచివాడిని ఎన్నుకోండి" అంటూ అక్కణ్నించి కదిలాడు వెంకట్రావ్.

ఆమె దృఢంగా అంది—"వెంకట్రావ్! నేను నిన్ను నాలుగేళ్ళుగా ఎరుగుదును. నువ్వు హత్యలు చేయగలవంటే నేను నమ్మలేను. ఒకవేళ నిజంగానే నువ్వు హత్యలు చేసి వుంటే-ఎంతటి సామాన్యుణ్ణికూడా హత్యకు పురిగొల్పేంత ఘోరం ఏదో జరిగి వుండాలి. అందువల్ల నువ్వు హంతకుడివైనా నాకు నీమీది నమ్మకం నశించదు. నీతోడి జీవితం నాకు హాయిగా వుంటుందనే నాకు నమ్మకం. కాబట్టి కాదనకు. నాకు సర్వంటే ఇష్టం...."

వెంకట్రావ్ యీ పర్యాయం నిశ్చేష్టుడైపోయాడు. తను హంతకుడని తెలిశాకకూడా ఈమె తనను తన జీవితం లోకి ఆహ్వానిస్తోంది. ఇదెక్కడి విడ్డూరం?

"ఏ పరిస్థితుల్లోనూ మన వివాహం జరుగదు" అన్నాడు వెంకట్రావ్.

తనింతగా చెబుతున్నా అతను వినకపోయేసరికి ఆమె మళ్ళీ ఆత్మహత్యకు సిద్ధపడింది.

"ఆగండి-మిమ్మల్ని అవమానించాలన్నది నా అభిమతం కాదు. నేను మిమ్మల్ని వివాహం చేసుకోలేకపోవడానికి బలమైన కారణముంది. నాకు ఎనిమిదేళ్ళ వయసున్నప్పట్నించీ మీ భర్త బసవరాజు తెలుసు. ఆయన తిని వదిలేసిన ఎంగిలి మెతుకులు తిని ఇంతవాడినైనాను. అయితే ఆయన నన్నెప్పుడూ మనిషిగా చూడలేదు. కుక్కలాగే చూశాడు. తన ఎంగిలి మెతుకులు తిని బ్రతికేవాడినని అస్తమానూ అనేవాడు. గత్యంతరంలేక ములుకుల్లాంటి ఆ మాటల్నీ, అమానుషమైన ఆ ప్రవర్తననీ సహించాను. ఆరేడేళ్ళప్పుడు ఆయన—"ఒరేయ్ వెంకట్రావ్ - నేను తిని విడిచిన తిండి తిని, కట్టి,విడిచిన బట్టకట్టి, నా దయా ధర్మ భిక్షంతో యీ స్థితికి వచ్చావ్. ఇది కలకాలం గుర్తుంచుకోవాలంటే ఓ పని చేయాలి. పెళ్ళి నూరేళ్ళ పంట అంటారు. మంచి అందమైన పిల్లను చూసి పెళ్ళి చేసుకో. కానీ ముందు నా కప్పగించి తర్వాత నువ్వు స్వంతం చేసుకో. కృతజ్ఞతను ప్రకటించుకునే విధానం అది" అన్నాడు.

అప్పట్నించీ నాకు భయం పట్టుకుంది. కోపంకూడా వచ్చింది. ఆయనకి చెప్పకుండా పెళ్ళి చేసుకున్నాను. అయితే నా మనసులో ఓ కోరిక వుంది. ఇన్నాళ్ళు ఆయన ఎంగిలి మెతుకులు నేను తిన్నాను. ఒక్కసారి ఆయనకు నా ఎంగిలి మెతుకులు తినిపిస్తే!

ఈ ఉద్దేశంతో నేను వాడుకున్న ఆడపిల్లను ఆయనకు అప్పగించాలన్న బుద్ధిపుట్టింది. అలా చేయడానికి పవిత్రురాలైన ఆడపిల్ల నా పెళ్ళాంకంటె నమ్మకమైన దెక్కడుంటుంది? ఆమెను ఎలాగో అలా ఒప్పించి ఆయనదగ్గరకు పంపాను. అది నా భార్య అని ఆయనకు తెలియదు.

అయితే నా పెళ్ళాం ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళి వెనక్కు వచ్చేసింది. కారణం తెలుసా? నాతో పెళ్ళికి ముందే బసవరాజు దాన్ని బలవంతంగా, క్రూరంగా అనుభవించాడు. బసవరాజుకు నా ఎంగిలి మెతుకులు తినిపించాలన్న నా జీవితాశయం నెరవేరకపోగా, నా పెళ్ళి విషయంలో కూడా ఆయన ఎంగిలి మెతుకులే తిన్నానన్న ఆవేశం నా చేత రెండు హత్యలు చేయించింది. ఇప్పుడు మళ్ళీ నా జీవితంలోకి అడుగుపెడదామనుకుంటున్న మీరు—బసవరాజుకు పాత భార్య! ఆ ఒక్క కారణం చాలు—నేను మిమ్మల్ని అంగీకరించలేకపోవడానికి!" అని అతను అక్కణ్నుంచి త్వరత్వరగా వెళ్ళిపోయాడు.

బసవరావు భార్య మనసు వెంకట్రావ్ పట్ల జాలితో నిండిపోయింది. భర్త చనిపోయాడని విన్నాకకూడా ఆ జాలిలో రవంతకూడా అతనిపట్ల కలగకపోవడం ఆమెకు ఆశ్చర్యంగా వున్నట్లు లేదు.

—: అయిపోయింది :—